

2

Kaomi den 4 juni 1927.

Kära lilla Esther!

Så ofantligt många gånger skulle jag ha skrivit till dig, men mycket har kommit emellan, så det ej blivit utlov. Nu skall jag prata en stund med dig i alla fall.

För ett par månader sedan var jag i Peking. Måste resa dit för en operation. Jag har haft förfärlig värk i mina händer. Det finns en japansk tandläkare i Tsingtau, men han har ingen röntgenapparat och jag ville ej dea ut händerna förrän jag var säker på att de måste ut. Så jag gick på "Semis" i Stockholm, lät jag insätta en dyrbar guldbygga och jag tyckte det var lysligt att behöva dea ut den. Så jag kom till Peking togo de

flecken i öfverplåtar på alla tänderna.
 Det visade sig att i 13 ~~st.~~ tänder var
 som utbildning ~~x~~ och måste ut och då
 hela min dyrbara guldbrygga. Kj var
 med det utan också flera tandben togo
 bort på de mest inflammerade
 ställena och en del ben endast skrapades.

Jag låg på sjukhuset en vecka. Tand-
 läkaren är ännu ej läkt fast det är
 tillövis i månader sedan operationen
 skedd. Om 14 dagar skall jag resa
 in till japanske tandläkaren för att
 jag få tänder, det tar ej mer 2 1/2 tim-
 mar på tåg att komma dit. Till Pe-
 king tar det ett par dygn. Inte vet
 jag om den japanske tandläkaren gör
 nya tänder, men det finns ingen an-
 vändning att gå till, så till de i
 Japan, får jag väl göra om det då jag
 kommer hem till Sverige

Vi kanske kommer hem fortare
 än vi tänkt. Dock hoppas vi att om
 vi måste lämna våra stationer vi
 ej behöver resa längre än till

Tsingtau. Ännu har vi det lugnt men
 Södens trupper gör stora framsteg så
 det blir kanske svårt för oss att stan-
 na kvar då de närmar sig våra trak-
 ter. De kunde ju passera på och kom-
 ma under de veckor vi äro i Tsingtau
 för rekrutering för vi bara vara i fred
 där, så gör det ju annu. Om de ständiga
 soldaterna ville låta bli och glömda
 vara hem på många platser har de
 förslätt sig mycket missionärerna
 ägde. Man kan ju ta med sig mycket
 då man gör sig svög, endast det allra
 nödvändigaste. Vi stannar dock kvar på
 våra stationer så länge som möjligt
 och vi tro att ljud skall hjälpa och
 skydda oss. Kan han på ett under-
 bart sätt hjälpt ^{oss} Chilentillo, och Hans
 dyrbara löften stäa kvar.

Tänk att Submissionsämnena har
 rest hem. Kan knappast fatta det.
 Det är förfärligt många missionärer
 ur olika samfund som lämnat Kina
 och rest hem. Huru sälligt det är

skulle vara att få komma hem till Sverige nu, vi vill gärna i alla fall ej resa förrän vår period är ute. Det är vi tacksamt att få resa hem förtidigt. Huru Lindberg med fru och dötter tänker resa hem till Sverige vären 1928. Oscar och jag skola då till Leuchering för att vikariera då de äro hemifrån i Sverige. Då familjen Lindbergs kommer tillbaka är det vår tur att resa hem.

Min kommare Leanders ej ut i häst kunna vi ej resa till Leuchering, för då finns det ingen som tar hand om arbetet här. Jag hade brev från pastor b. G. Lundin i går och han säger bl. a. att missionsstyrelsen beslutat att ej sända ut några missionärer till Kina förrän fullt belegg inträffat, och vi vet när det blir.

Tycker det är synd om kyrkan som gått så länge och väntat på sin lycka. Det är sannoligen ingen tätt sak för en ungdom att bliva sig här -

de äro med sig en kines som lagar
 mat åt sig. Kineserna i allmänhet
 äro smutsiga utom sig och ej alls noja
 med det som eller andra. Det är rent
 av livsfarligt att lämna ett matlag-
 ning åt en kines, utan att se till ho-
 nom det alla minsta. Allt vatten
 måste man koka innan man kan an-
 vända det, kineserna tycker naturligt
 vis ej att det är så noja. Ja, det är
 så mycket man får se till.

Nu har jag bara pratat om mig
 själv. Vem mår dina små flickor? Skulle
 vara roligt få se dem. Var du ej att ama-
 torfoto på dem som jag kunde få.
 Skall snart ta några nya kort på
 Roy och då sända dig ett par om de
 bli bra. Wade brev från Pitti i dag
 och hon säger att hon skrivit brev
 till dig och sänt ett kort på Roy som
 hon tog då vi voro i Tiaochow. Jag
 har ännu ej sett det så jag vet ej
 hurdana kort hon skickar till dig
 på min pojke, hoppas han ej ser allt.

för Tokig ut (Förlåt plesnpen) daktig och
pigg är han.

Sänder dig en liten sak som minne
från mig och Klina.

Nu de inuelligaste hälsningar
till dig och din familj från oss alla tre

Din vän

Hellen